

[Peter Larsen.]

er i gang i andre lande, hvor man står med lignende problemer. Det er for os magtpåliggende, at vi netop i vor opbygning af denne lovgivning har for øje, hvad der sker andre steder. Den dag kommer forhåbentlig da de vesteuropæiske lande finder sammen i et større fællesskab; da er det meget vigtigt for Danmark, at vi i tide har tilpasset vore erhvervspolitiske muligheder med henblik på dette.

Den nationale sikring vil vi opnå på den måde, at vi for det første ønsker at skærpe 1959-lovens bestemmelse om udlændinges erhvervelse af ejendom i al almindelighed, men vi er klar over, at vi også efter 1970, der betegner afslutningen på fællesmarkedets overgangsperiode, må have visse muligheder for at sikre landbrugsejendomme. Derfor foreslår vi, at den frie erhvervelse af landbrugsejendomme gøres betinget af 2 års ophold forud for erhvervelsen, eller at tilladelse opnås fra de lokale jordbrugsnævne. Vedrørende jordbrugsnævne har vi ikke taget endelig stilling til deres sammensætning eller retningslinjerne for de beføjelser, de må have at gå efter. Vi har ment det magtpåliggende alene at pege på de nationale hensyn ud fra den betragtning, at vi anser det for betydningsfuldt, at man også efter 1970 har organer, der kan sikre jorden, og at disse organer har et udbredt lokalt tilsnit. Der ligger heri, at man er parat til at tage vidtgående hensyn. Det er ikke meningen at begrænse alt. Der må være plads for udviklingen og de krav, den på dette område vil stille til os.

Vi finder, det er en naturlig fortsættelse af lovgivningen på disse områder, og kan samtidig henvide til, at man bl. a. i Norge har visse særregler vedrørende udlændinges køb af fast ejendom. Selv om regeringen ikke hidtil har villet gå ind på denne tankegang, så finder vi det værd at understrege, at man fra norsk side mener, at deres bestemmelser vedrørende disse forhold vil kunne holde også efter Norges eventuelle tilslutning til de seks. Dette synspunkt er blevet bekræftet i folketingets markedsudvalg. Kan de holde i Norge, må tilsvarende regler også kunne holde for Danmarks vedkommende.

Vedrørende selve landbrugsloven må det vist erkendes fra alle sider, uanset om man

ønsker det eller ej, at en lempelse i samdrifts- og sammenlægningsbestemmelserne er nødvendig. Det erkendes da også af regeringen, men vi finder, at de rammer, regeringen her sætter, er alt for snævre til at kunne opfylde de krav, som strukturændringen stiller til lovgivningen. Vi ved af erfaring, at det praktiske livs mangfoldighed skaber mange problemer, og det må være opgaven for os at søge at tilrettelægge reglerne således, at de ikke virker for tungt. Det vil være meget uheldigt, hvis alle de mange detaljer skal afgøres, godkendes og registreres i landbrugsministeriet. De må kunne afgøres på en mere hensigtsmæssig måde; vi mener, at de lokale landbrugsnævne vil være et værdifuldt led i denne forbindelse. De lokale nævne kender bedre de forhold, hvorefter man ønsker at disponere, og kan på en hurtigere og mere smidig måde medvirke til en rationel løsning af problemerne.

De videregående rammer, oppositionen ønsker at tilvejebringe på disse områder, er bygget sådan op, at de fremmer en naturlig udvikling, der på den ene side er begrænset deraf, at der ikke åbnes mulighed for egentlige storopkøb eller samling af store arealer på enkelte hænder; på den anden side skulle de efter vor opfattelse være så rummelige, at de bliver i stand til at dække det behov, som ingen af os i realiteten ved hvor stort vil blive.

Denne landbrugspolitiske linje svarer helt til de krav, der navnlig i de senere år er opstået ved den store afgang af medhjælpere fra landbruget og ved den rationalisering, mekanisering og effektivisering, der har fundet sted inden for erhvervet, en udvikling, der har ført til, at man i dag har behov for færre til at producere den samme eller en stigende mængde af varer, end det tidligere var nødvendigt. Også på dette område ligger vi helt på linje med udviklingen i andre lande; vi skal passe på, at man ikke derude løber fra os, så vi kommer bagefter i konkurrencen.

Jeg vil gerne understrege, at de synspunkter, som her er kommet til udtryk, helt er i overensstemmelse med de tanker, venstre gennem flere år har arbejdet for. De betegner intet brud med de jordpolitiske traditioner, der har spillet så stor en rolle i dansk landbrugspolitik. De er tvært-